

LBRIS

We know
books

Cornel Teulea

**TORCĂTOARELE ȘI
DUMNEZEU CEL BUN**

Piesă în nouă tablouri

E I K O N

București, 2023

OBSERVAȚII

1. În text apar cuvinte, expresii și aforisme aparținând lui Cioran pe care cititorul/ spectatorul avizat le va recunoaște în replicile **DOMNULUI ÎN VÂRSTĂ**. De asemenea personajul **FEMEIA TÂNĂRĂ** rostește în unele replici cuvinte și expresii aparținând doamnei Friedgard Thoma.
2. Prin 2000 – 2001 am scris o piesă cu titlul **Torcătoarele și bunul Dumnezeu**, publicată în nr. 2 din 2002 în revista **Transilvania** din Sibiu. Este cel de-al treilea text dramatic semnat de mine în care apare Cioran, ca personaj principal. Primul text – **Casa moartă** – a apărut în revista **Astra** din Brașov în 1999; a fost prima piesă publicată în România, și nu numai – după știința mea –, în care Emil Cioran este personajul central.
3. Am reluat **Torcătoarele...** anul acesta. Piesa rezultată nu este piesa din 2002 deși are același titlu, are cam aceleași personaje, numai că ele nu sunt identice. Structura poveștii este diferită; piesa publicată în 2002 este destinată cu precădere lecturii, iar aceasta este scrisă, în primul rând, pentru scenă.

4. O să respect opinia celor care vor susține totuși că piesa aceasta nu-i decât o reluare (o repetare) a celei din 2002, amintindu-le însă o idee a lui Cioran însuși care-mi convine de minune: „Căci să te repeți înseamnă să dovedești că mai crezi încă în tine și în ceea ce ai susținut.”

**PERSONAJELE,
în ordinea apariției:**

JUPITER

TORCĂTOAREA 1

TORCĂTOAREA 2

TORCĂTOAREA 3

DOMNUL ÎN VÂRSTĂ

FEMEIA TÂNĂRĂ

MEDICUL SPITALULUI

FEMEIA ÎN VÂRSTĂ, soția sau / și prietena de viață a
Domnului în vârstă

O VOCE

UNU

Un parc după o furtună puternică. Din spatele unei statui avariate apare Jupiter. E îmbrăcat prost, arată ca vai de el.

JUPITER: După o noapte peste care a trecut o furtună multiseculară începe o nouă zi. Și după cum văd sunt singurul care e gata s-o ia în piept. (Face mișcări de înviorare.) Unu, doi, trei, patru, cinci, și de la capăt. Unu, doi, trei, mai repede, haide!, patru, cinci, și de la capăt. Unu, doi, trei, hai, mai repede, mai repede! (Obosit, renunță.) Toți fiii și toate fiicele mele dorm la ora asta. Cum dorm și ceilalți supuși și supuse...După ce s-au jucat cu și prin furtuna multiseculară de astă noapte sunt obosiți. Unii au dispărut. Bieții de ei! Sunt și unii care au demisionat, au renunțat la funcții, la demnități, la tot ce le-am oferit eu și s-au îngropat de vii pe te miri unde. La câțiva le-am semnat certificatele de deces și au intrat sub pământ. Asta e, cerul s-a depopulat. În afară de mine nu mai umblă nimeni pe acolo. Și uite așa lumea a ajuns vraiste și seamănă teribil cu parcul ăsta. În afară de mine nimic nu mai este în picioare. Va trebui s-o iau de la capăt, nu pot lăsa lumea în halul în care a ajuns. Am s-o scot eu cumva la capăt pentru că am conștiința

LIBRIS | We know books

jocului din timpul oricării acțiuni în cer și pe pământ. La urma urmelor sunt neschimbabilul și neschimbătorul chiar dacă unii zic că am făcut și greșeli, și erori, și păcate. Ce știi ei? (Ajunge în dreptul unui grup statuar afectat de furtună.) S-au dus pe copcă și Ursitoarele din statuia asta ridicată de oamenii din toate timpurile. Fricoșii dracului au crezut că scapă de moarte dacă le-au adăpostit în mizeria asta de bronz? (Pauză.) Dacă le-a măturat și pe ele furtuna de astă noapte este semn bun. Asta înseamnă că umanitatea nu-și va mai da viitorul – în joacă sau nu – pe mâinile cui nu trebuie. Se vede că a sosit timpul ca lumea să se gândească la mine dacă vrea să scape de criza profunda în care se află. (Scuipă pe resturile statuii.) Fără voi lumea se va pune pe picioare și va fi fericită, putorilor!

De după resturile statuii apare Torcătoarea 1. E somno-roasă.

JUPITER: Tu?

TORCĂTOAREA 1, cască: Eu, da.

JUPITER: Uită-te la ea, doarme în picioare.

TORCĂTOAREA 1: Adevărul este că viziunea ta prostească asupra ta însuși ca „cel neschimbabil și neschimbător” și, mai ales, viziunea idioată asupra lumii din care ai vrea să ne alungi m-a trezit din somn, Jupiter.

JUPITER: Ai grijă ce spui, sunt tatăl tău!

TORCĂTOAREA 1: Neschimbate și neschimbătoare suntem noi, Torcătoarele, Jupiter.

JUPITER: Să nu mă enervezi, auzi?

TORCĂTOAREA 1: Bine, stai calm, am să plec.

JUPITER: Stai, nu pleca. Unde-s surorile tale?

TORCĂTOAREA 1: De ce vrei să știi?

JUPITER: Pentru că sunt Jupiter! Pentru că sunt tatăl vostru!

TORCĂTOAREA 1: Mai încet, nu urla ca disperatul, Jupiter.

JUPITER: Te-am întrebat ceva, putoare mică.

TORCĂTOAREA 1: Nu mai sunt deloc mică, Jupiter. De altfel am fost mai mare, adică mai puternică decât tine, încă de la naștere, Jupiter. Și eu și surorile mele ne-am născut absolut libere și independente. Voința ta n-a fost, nu este și nu va fi lege pentru noi. N-ai nicio putere asupra noastră, Jupiter.

JUPITER: Blestemată să fie ziua în care v-am născut.

De după aceeași statuie ies și celelalte două Torcătoare.

TORCĂTOAREA 2: Ești nedrept, Jupiter.

TORCĂTOARELE, deodată: Ești nedrept, Jupiter.

JUPITER: Îndrăzniți să nu fiți de acord cu mine, nespălatelor?

TORCĂTOAREA 3: Jupiter, abia am ieșit de sub duș.

JUPITER: Să vorbești de duș aici și acum este o absurditate.

TORCĂTOAREA 3: Te-ai ramolit rău de tot, Jupiter.

JUPITER: Eu, ramolit?

TORCĂTOARELE, pe rând: Arăți ca dracu', Jupiter. Nu ți-ar strica un duș.

JUPITER: Duceți-vă dracului.

TORCĂTOARELE, deodată: Prea bine, tată, ne ducem.

JUPITER: Nu, stați. Rămâneți pe loc!

TORCĂTOAREA 1: Poate rămân surorile mele, eu am treabă, așa că am să plec. (Nu pleacă.)

TORCĂTOAREA 2: Și eu am treabă, tată, nu pot rămâne.

TORCĂTOAREA 3: Vezi, Jupiter, avem treabă. Plecăm.

JUPITER: Voi chiar nu le auziți?

TORCĂTOARELE, în grup: Ce să auzim, tată?

JUPITER: Clopotele alea blestemate.

TORCĂTOARELE, deodată: Până nu ne-ai întrebat de ele nu le-am băgat în seamă.

JUPITER: De ce trag nenorocitele alea?

TORCĂTOAREA 1: De funia toarsă de mine, tată.

TORCĂTOAREA 2: De funia depănată de mine, tată.

TORCĂTOAREA 3: De funia pe care eu încă n-am tăiat-o, tată.

JUPITER: O, Mortisima, te rog, fugi și pune foarfeca pe păcătoasa aceea de funie!

TORCĂTOAREA 3: Nu pot, Jupiter, am altă treabă acum.

JUPITER: Acum singura treabă importantă pentru noi este funia clopotelor. Trebuie să împiedicăm oamenii să mai ajungă în număr mare la biserică. Du-te și pune foarfeca pe funie, Mortisima!

TORCĂTOAREA 3: Problema clopotelor nu ne privește pe noi, tată.

TORCĂTOAREA 2: Asta este problema ta, Jupiter, nu a noastră.

JUPITER: Proastelor, de două mii de ani problema noastră este dispariția treptată sau bruscă – ce mai contează ? – a oracolelor, parcurilor, a grădinilor zeilor și apariția bisericii lui Hristos.

TORCĂTOAREA 1: Ha, ha, ha! De aceea visezi o lume fără viitor, nu?

TORCĂTOARELE 2 și 3: Ha, ha, ha!

JUPITER: Visez doar o lume în care eu să nu mă mai împiedic de voi.

TORCĂTOARELE, deodată: Lumea poate renunța la toate lucrurile care o definesc, cu excepția prescrierii viitorului și cunoașterea lui.

JUPITER: Voi ați amestecat într-un mod tragic prescrierea viitorului și cunoașterea lui ca niște proaste ce sunteți.

TORCĂTOARELE, pe rând: Tragedia este că ești depășit de viitor, Jupiter, ca întotdeauna. Nu suntem proaste, tată, suntem indispensabile lumii, inclusiv lui Hristos dacă vrei să știi.

Clopoțele bisericii încetează să mai bată.

JUPITER: În sfârșit, au tăcut blestemățiile alea.

TORCĂTOARELE, deodată: Nu pentru mult timp, Jupiter.

JUPITER: Ați face bine să tăceți și voi.

TORCĂTOARELE, deodată: Bine, Jupiter, vorbește tu singur.

JUPITER: Hristos îmi face o concurență nemiloasă de vreo două mii de ani și nu-mi place deloc. Acum este momentul potrivit să scăpăm de concurență, fetelor. Acum ori niciodată!

LIBRIS | We know books
TORCĂTOARELE, deodată: Ce înțelegi prin „momentul potrivit”, Jupiter?

JUPITER: Înțeleg *criza* în care a intrat Europa. Și nu doar Europa, ci întreaga omenire, iar noi trebuie să profităm de moment, fiicele mele!

TORCĂTOARELE, pe rând: N-ai decât să te prefaci iarăși în taur, să răpești din nou Europa dintre barbari și s-o duci – împreună cu toată omenirea dacă dorești – acolo unde știi tu că le-ar fi mai bine amândurora.

JUPITER: Taurii din ziua de azi nu mai sunt credibili. Pentru mai toată omenirea taurii nu mai sunt buni de nimic. E nevoie de altceva mai convingător și mai *balșoi*. (Tăcere.) De ce tăceți? De ce vă uitați la mine ca proastele și nu spuneți nimic?

TORCĂTOARELE 1 și 2: Fiicele tale proaste nu știu ce să spună pe moment.

TORCĂTOAREA 3: Surioarelor, eu o să-i spun lui Jupiter că mă piș pe momentul de care vrea să profite, profitând de noi.

JUPITER: Mortisima, Clotisima, Lasisima, sunt totuși tatăl vostru, nu mă puteți refuza!

TORCĂTOAREA 1: Tată, plângi cumva?

JUPITER: Să plâng eu?

TORCĂTOAREA 1: Așa mi s-a părut.

JUPITER: Pot conta pe voi sau nu pot?

TORCĂTOAREA 2: Depinde, Jupiter.

TORCĂTOAREA 3: Răspunsul meu este nu, Jupiter.

JUPITER: Lucrurile nu pot sfârși așa.

TORCĂTOAREA 3: Jupiter, tu nu te poți pronunța asupra sfârșitului. Asta este treaba mea, tată.

TORCĂTOAREA 2: Mortisima are dreptate, tată.

JUPITER: Răul este înaintea noastră și voi nu-l vedeți,
oarbelor!

TORCĂTOARELE, în cor: Ha, ha, ha!

JUPITER: Ce rău v-am făcut, fetelor?

O VOCE, din apropiere: Faptul că le-ai născut a fost un
rău capital, Jupiter.

JUPITER: Ce înseamnă asta?

O VOCE, din același loc: Înseamnă că răul este în
urmă, nu înainte, Jupiter.

JUPITER: Nu înțeleg nimic.

TORCĂTOARELE 2 și 3: Ești prost, Jupiter, dacă nu
înțelegi că înainte de moarte se află nașterea!

JUPITER: Să vă ia dracu' pe toate trei.

TORCĂTOAREA 1: Eu n-am spus nimic de data asta.

JUPITER: Adevărat, dar poate îmi spui cine a vorbit
adineauri despre locul răului în lume?

TORCĂTOAREA 2, arătând spre un ins care aleargă de
colo colo prin parc: El!

JUPITER, Torcătoarei 1: Îl cunoști?

TORCĂTOAREA 1: Da, am caietul lui în furcă. (Arată
într-o anumită direcție în care s-ar afla furca.)

JUPITER, Torcătoarei 2: Ce faci?

TORCĂTOAREA 2, mimând o măsurătoare în aer:
Măsor firul tors de Clotisima.

JUPITER, Torcătoarei 3: Unde ți-e foarfeca?

TORCĂTOAREA 3: Nu-i treaba ta, Jupiter.

JUPITER: Poate că este, sunt totuși Jupiter.

TORCĂTOAREA 3: Atunci hai să ne jucăm puțin cu
omul.

TORCĂTOARELE 1 și 2, deodată: Dacă intri în joc
scapi de duș.

TORCĂTOAREA 3: Ce zici, tată?